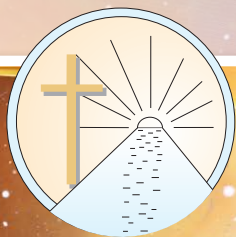
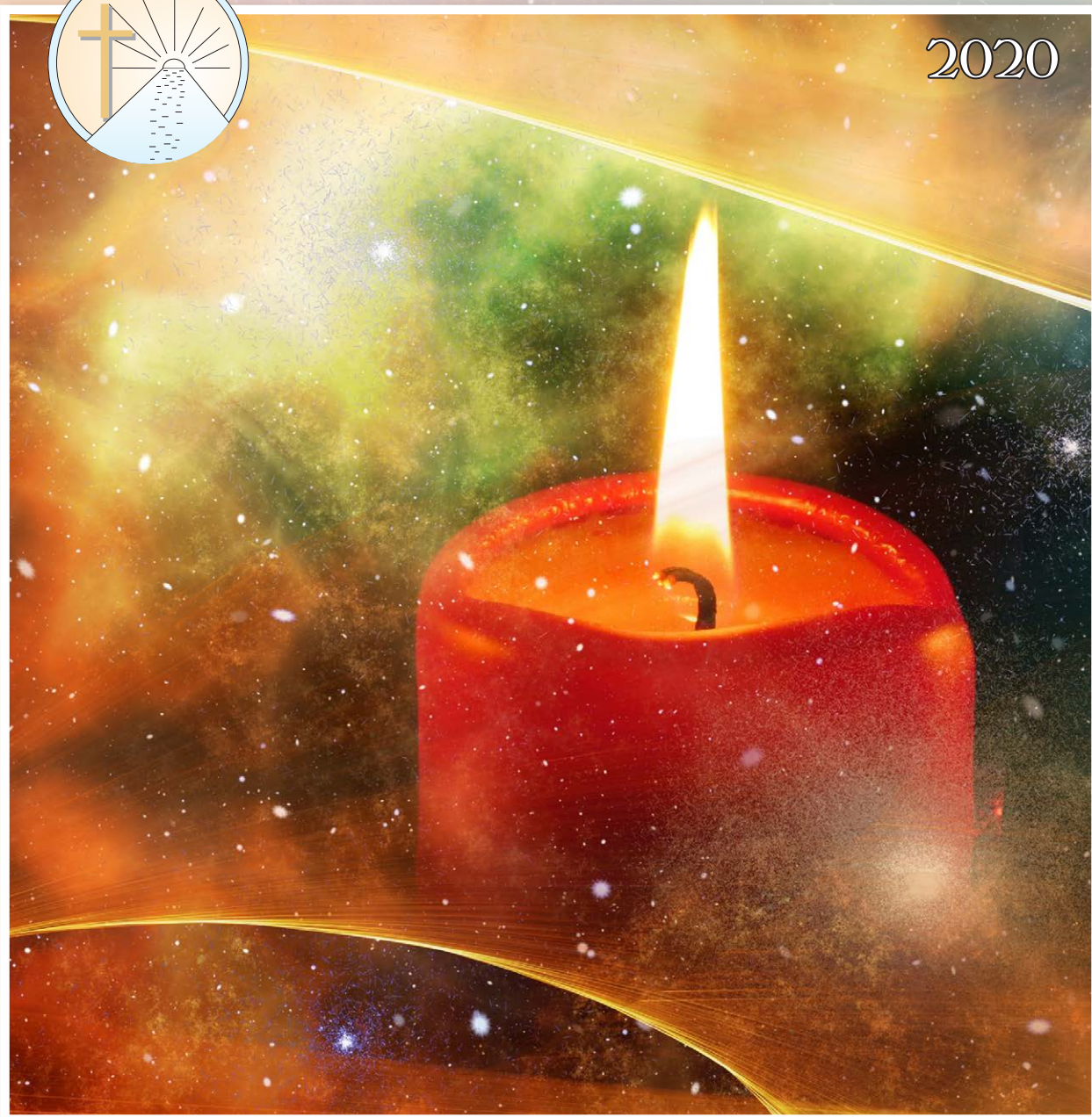
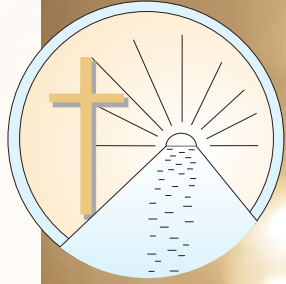

Sions Jultidning

2020

Sions Jultidning 2020

Gud har berett frälsning för oss	4	Bön för missionen	19
Se, jag står vid dörren och klappar	6	Barndomsminnen i juletid	20
Jesus kommer i härlighet	8	Vad betyder det att Gud blev människa? ..	22
Vägröjaren	10	Hosianna, Han kommer i Herrens namn...	24
Han föddes och lades i stallets krubba	12	Julhälsning från LFF:S styrelse.....	27
Ordet blev kött	14	Att fungera som stödfamilj.....	28
Martyrernas vittne.....	16	Medmänsklighet är att se människovärdet	30
Julbön.....	17	Julhälsingar från riksdagen	32
Julhälsning från USA.....	18	Annonser, LFF, prenumerationer	34

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel. När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade. Han rörde henne inte förrän hon hade fött en son. Och han gav honom namnet Jesus. (Matt 1: 18-25)

*Gud, du är vår Far.
Vi tackar dig för julens under:
den nyfödda konungen, Jesus Kristus.
Ordet kom för att bo hos oss,
som en människa bland människor.
Kristus är född!
Låt oss få dröja kvar
i den stunden av stillhet,
stunden då nåden och
glädjen kom in i vårt liv.
Tack för att vi tillsammans
får fira jul,
människoblivandets högtid.*

Evangelieboken

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

Bilder: Pixabay, Vesa P.
Ylva L-S, Ulrica W.

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck: Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Gud har berett frälsning för oss

– Profeten Mikas julprofetia

”Men du Betlehem Efrata, som är så liten bland Juda tusenden, från dig ska det åt mig komma en som ska härskas över Israel. Hans ursprung är före tiden, från evighetens dagar. Därför ska han överge dem fram till den tid då hon som ska föda har fött. Då ska de som är kvar av hans bröder få vända tillbaka till Israels barn. Han ska träda fram och vara en herde i Herrens kraft, i Herren sin Guds namns höghet. Och de ska ha ro, för han ska vara stor till jordens ändrar.” (Mika 5: 2-4)

Namnet Betlehem betyder ”brödets hus”. Betlehem ligger i Judéen cirka tio kilometer söder om Jerusalem. I historien nämns Betlehem som en plats där David smörjs till konung över Israel. Under Davids ungdomstid var Betlehem bara en liten by och var inte belägrad med murar. Invånare i staden var filistéer och judar. Betlehem var ännu filistéers utpost, och även Jerusalem. När David blev konung blev en av hans första uppgifter att besegra Jerusalem från filistéerna, vilket han också gjorde. I Jerusalem grundade David ”Davids stad” bredvid en kulle som senare skulle bli en plats för templet. När David hade befäst sitt konungadöme väljer han Jerusalem som sitt rikets regeringsstad och Betlehem lämnar i bakgrunden angående Israels stammars historia.

Betlehem nämns på nytt i julprofetian av profeten Mika, 720 år före Jesu födelse.

Mika kallar Betlehem ”liten bland Juda tusenden” men som ändå kommer att bli en viktig stad i Guds frälsningsplan.

Mikas profetia är en rik text. Den Helige Ande har infört undervisning i texten som är väsentlig för vår frälsning. Gud blir människa. Han är Härskare (Messias) så som evig Gud. Han är Messias med herdes natur. Och slutligen; Guds frälsning når ut över hela jorden.

...från dig ska det åt mig komma en som ska härskas över Israel

400 år före profeten Mikas tid var konungen David en rättfärdig konung som hade härskat i Israel och riket blev stort och mäktigt. Samma kunde inte sägas om härskarna från Davids släktled, vilka härskade efter honom. Konungarna förstörde landet och redan före Mikas tid var det, delat i två delar – Israel och Juda. Under Mikas tid var Judas konungar, ”Davids söner”, inte goda ledare. Under den tiden försökte Gud väcka landet till gudsfruktan genom flera samtidiga profeter (Jesaja, Amos, Hosea, Mika och lite senare Jeremia.). Ändå höll sig konungarna till falska profeter som predikade ”fred” istället för den rätta Gudens lära, och njöt av god mat från konungarnas bord.

När läget var så sorgligt som det var, profeterade Mika att det kommer att komma en ny härskare över Israel. Den här nya härskaren skulle vara som David, han skulle också födas i Betlehem, men med den skillnaden att han är evig. Det betyder att han har varit före den första David. I julprofetians text predikar Mika ett härligt evangelium även till oss.

Hans ursprung är före tiden, från evighetens dagar

Ett biologiskt under, att en jungfru blir havande och att detta kommer att vara ett tecken för Messias ankomst, var känt redan i profeternas tid. Om jungfrufödelsen profeterades redan under Mikas tid. Profeten Jesaja sade: ”Därför skall Herren själv ge er ett tecken: Se, jungfrun skall bli havande och föda en son och hon skall ge honom namnet Immanuel” (Jes.7:14). Några kapitel senare fortsätter Jesaja sina messiasprofetior och uppenbarar Messias natur som Gud och människa: ”Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och

hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste” (Jes. 9:6). Profeten Mika fortsätter i samma ande och uppenbarar att den nya härskaren har sitt ursprung från evigheten, före tiden. Från uttryck som *evighet* och *tid före tiden* förstår vi, av Mika, att den nya härskaren är Gud själv. Men vad menar Mika med orden: ”Därför ska han överge dem fram till den tid då hon som ska föda har fött”? Att Gud lovar straff och förlåtelse, dvs. lag och evangelium? Med dessa ord hänvisar han till Guds egen profetia i paradiset, där Gud sa till ormen: ”Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din avkomma och hennes avkomma. Han skall krossa ditt huvud och du skall hugga honom i hälen” (1 Mos. 3:15). Enligt profetian skall Messias födas. Nu får Mika en tydligare tidpunkt för Messias födelse än vad Adam och Eva visste: Messias föds under en tid efter israeliternas fångenskap. Mikas profetia bevisar att Guds ord går i uppfyllelse, både straffet för synd och syndernas förlåtelse. Gud hade varnat genom Mose att straffet faller över Israel om folket inte lyder Gud. Strax efter Mikas tid blir denna varning verklighet. Men med varningens ord fanns också evangelium. Mika skriver att Gud skall överge sitt folk ”fram till den tid” när Messias föds. Gud är helig och straffar för synden. Men Gud förlåter också, för att det är Guds egentliga natur – att älska och att förlåta. Den slutliga hjälpen mot synd och hjälp mot djävulen, den värsta av alla fiender, kom när Maria – en jungfru – födde en son, lindade in honom och lade honom i krubban. Där i krubban låg Han, ”på vars axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste.”

Messias natur – den gode herdes natur

”Han ska träda fram och vara en herde i Herrens kraft, i Herren sin Guds namns höghet.”

Hurdan är Messias Kristus, den som skall komma? Mikas julprofetia avslutas med en bild av Messias som den gode herden. Det är en mycket rörande bild. Messias, Davids Son, Jesus Kristus, är den gode herden, som också David predikade om i sin herdepsalm (23): ”Herren är min herde, mig skall intet fattas...” Redan David kände sin Herre, den blivande Messias. Denna herde ger straff och tröst, han är ett

stöd mot fienden, ger den Helige Andes olja, och ”Idel godhet och nåd skall följa mig i alla mina livsdagar, och jag skall bo i Herrens hus evinnerligen.” David predikade i sin psalm om Messias med ord som målar, för oss läsare, en bild av livet i det nya förbundet. Herren tar hand om de sina med alla sina gåvor och godhet i den gode herdes rike, Herrens hus, i en kristen församling, med sin ”idel godhet och nåd.”

... Och de ska ha ro, för han ska vara stor till jordens ändrar

I Mikas profetia kommer det fram en tid av en stor förnyelse som täcker hela jorden. Förnyelsen som Messias medför är ett nytt liv. Guds folk förenas och det kommer en sådan fred som omfattar hela mänskligheten. Fred som menas här är Guds fred som möter hela människosläktet som fallit i synd. Denna fred formade Gud på Golgata kors, när Messias bar som ett offerlamm (Jes. 53) hela mänsklighetens syndastraff. Gud älskar sina skapade barn och han är stor, så stor att även dödens makt är besegrad. Jesus blev stor över allting när han uppstod från döden. Nu är han konung över allting i himmelen och på jorden. Som konung ger han sitt första bud, som är budet att uppta människor i Guds fred: ”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar!” (Matt. 28:18–19)

Jesus är min herde - god jul!

Kära Sions Jultidnings läsare. Tre sista ord, ”till jordens ändrar”, i Mikas julprofetia hör till dig denna jul. Evangeliet är inte endast för Guds egendomsfolk, det judiska folket omkring Betlehem. Det tillhör alla, för oss här i ”jordens ändrar”. Han, Gud, Jesus, är också din Herde genom tron i evangelium! Han har döpt dig, gjort dig till invånare i Herrens hus, gett dig den Helige Ande, smörjt dig med ”idel nåd” och förlåter dig varje dag. Han håller detta nådes förbund i kraft, du får bo i Herrens hus nu och i evigheten! Det är därför vi firar jul.

Ha en välsignad jul.
Gud älskar dig!
Vesa Pöyhtäri

Se, jag står vid dörren och klappar på

Se, jag står vid dörren och klappar på.
Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in
till honom och hålla måltid med honom och han med mig.
(Upp 3:20.)

Advent är en kristen högtid. Ordet betyder ankomst, och för oss kristna bringar det budskap om Frälsarens eller Herrens ankomst, vilket adventstexterna talar om. Första gången Jesus kom var när han föddes, eller när Gud blev en människa. Det var då när änglarna sjöng: *"Ty i dag har en frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias, Herren."* Och tillsammans med änglarna var där en himmelsk härskara som lovprisade Gud och sade: *"Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, till människor hans välbehag"* (Luk 2). Och ängeln tröstade herdarna när de blev rädda – och sade: *"Var inte förskräckta! Se, jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket."* Kära vän: har du fått glädja dig över Jesus och hans ankomst som din frälsare och som Herre i ditt liv? Och är Jesus fortfarande din lovsång och din glädje?

Även om Jesus en gång i livet har varit stor för oss och den viktigaste personen i våra liv, så kan det gå på det sättet att det blir något annat som så fullt ut fyller våra liv att Jesus går miste om första platsen. Det kan vara något annat som fyller våra tankar och våra liv så att vi inte ens märker att Jesus blivit borta, så som det hände för Maria och Josef när Jesus var tolv år gammal och han blev borta på vägen. Det kan faktiskt gå så långt för oss att inte Jesus längre får rum i våra hjärtan. Antingen kan orsaken vara att vi blivit så upptagna av det som hör till denna värld, eller så

kan det handla om andlig stolthet, egen rikedom och självishet, så som det skedde för församlingen i Laodikea. I den församlingen fanns det inte längre rum för Jesus. Han försköts till utsidan och blev stående på utsidan av dörren. Så kan det gå för oss som enskilda kristna, men dessvärre kan det också gå så för en hel församling. Då får inte Jesus, den Helige Andes ledning eller Guds Ord mera vara det centrala. I en sådan församling vill man bestämma själva hur man vill ha det, vad som skall förkunnas, och vad som skall hållas som rätt och fel. Eller så kan det också vara starka personer med en ohälsosam lära som bestämmer. Andra gånger kan det igen vara gamla och fastlåsta traditioner som för till en andlig död som stänger ut Jesus. Vid vissa tillfällen kan det hända att man svarar som folket på Jeremia tid när Herren säger: *"Ställ er vid vägarna och spana, fråga efter de gamla stigar. Fråga efter den goda vägen och vandra på den, så skall ni finna ro för era själar."* Men de svarade: *"Vi vill inte vandra på den"* (Jer. 6). För sådana kristna duger inte mera Guds ord till lärdom och vägledning. Då vill man själv vara herre över sina liv och själv välja sin väg och inte mera vandra på fredens väg, den som Herren vill att hans barn och hans församling skall följa.

Församlingen i Laodikea var en sådan församling där det inte mera fanns rum för församlingens grundare och herre. Jesus hamnade

på utsidan. Han blev utestängd. Församlingen och dess medlemmar hade blivit stolta och självgoda, och de var så rika att de inte mera hade behov av att be om något. De hade inget behov för hjälp från andra kristna eller från Gud, eftersom de inte längre såg sin egen fattigdom och hjälplöshet. När det gällde Gud och frälsningen så hade de blivit ljumma och likgiltiga, eftersom de var så förnöjda med sig själva. Så som de var och på det sättet de levde, ja så borde också alla andra ha varit tyckte de. Annars blev man inte accepterad och integrerad. De som inte underkastade sig blev exkluderade och utestängda från den goda gemenskapen, så som också Jesus blev utestängd.

Det berättas om en person som blev kristen och som önskade att bli en del av den lokala församlingen. Den nyomvända fick stora problem med att bli integrerad, och fick känna att han inte dög för de vällyckade i denna församling. Den nyomvända klagade i sin nöd i bön inför Herren och bad: *"Herre Jesus, hjälp mig så att jag kan få del i gemenskapen och bli integrerad bland de kristna i denna församling."* Historien berättar att han fick till svar av Jesus: *"Det är faktisk länge sedan också jag fått komma in till dem."*

Församlingen i Laodikea är en bild på den självgode kristne och på en församling som anser sig vara mycket bättre och rikare än alla

andra. Men i Guds ögon var den både eländig, beklagansvärd, fattig, blind och naken. Men trots sitt avfall ville Jesus ge dem en möjlighet att vända om, så att de på nytt kunde bli delaktiga av en bättre rikedom, en rikedom i Gud. Så verkar Guds kärlek! Hans nåd är ny så länge det heter idag, och det fortfarande är nådens tid.

Nu är det våra hjärtedörrar som Jesus vill klappa på, och han vill vara Herre i våra liv. Nu är det våra församlingar som han vill vara Herre över, genom sitt Ord och genom sin Helige Ande. Nu är det våra ögon han vill öppna för att leda och fostra oss så att vi kan leva i överensstämmelse med hans vilja. Han vill nu ge oss en levande tro och sin egen rättfärdighetsdräkt, så att vi kan dölja vår nakenhet och skam. Han vill ge oss sin Helige Andes ögonsalva, så att vi kan se hans väg och följa Andens vägledning i trons lydighet. Och han vill ge oss del i den himmelska nattvarden och i hans seger. Om detta ännu inte är nog, så vill han låta oss sitta med honom på hans tron. Han har segrat och satt sig med sin Far på hans tron.

Det får vi be om, Guds namn till ära och oss till frälsning!

Henry Baardsen,
Alta

Jesus kommer i härlighet!

Andra söndagen i advent har ett för Guds barn ljuvligt tema: Din konung kommer i härlighet! Vi påminns om att snart randas den stora och härliga dagen som profeter, apostlar och Jesus själv vittnat om. Väntar också du på den stora dagen då du får möta din frälsare Herren Jesus ansikte mot ansikte? Guds ord vittnar om att dagen då Jesus kommer i härlighet är nära.

Guds folk har alltid väntat på dagen då Jesus kommer på himmelens skyar för att hämta hem de sina. Efter Guds löfte ser vi fram emot nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor. Aposteln Petrus uppmanar oss att se fram emot Guds dag och påskynda dess ankomst. Det gör vi genom att vittna om Jesus och den frälsning som Gud i honom berett för alla ångrande och botfärdiga människor.

Under julhögtiden brukar vi med nära och kära samlas runt dignande bord. Om någon är borta från den festen känner vi saknad. Vi pyntar och städar och vill ställa det så fint som möjligt. Men när festdagen kommer kan vi vara irriterade, trötta och utslitna. Ja, vi kan ha så bråttom att vi även glömmet att bjuda Jesus med till bordet. Men hur bjuder vi Jesus till julbordet?

Han möter oss i sitt ord. Han kallar milt och tåligt de som arbetar och är tyngda av bördor. Han bryter ännu sönder bördornas ok

och i evangeliet släcker han den ondes glöddande och förtärande pilar. I adventstiden står han vid vår hjärtas dörr och klappar och vill komma in och hålla måltid med oss. Och i hans rike ljuder ännu det ljuvliga evangeliet. Trötta, sårade och ångrande får höra att synden och skulden är försonad i Jesu namn och blod. Kampen och striden byts mot frid, mot sann julefrid mitt i en orolig och dyster tid.

Sådan är han vår Herre och frälsare här i nådens tid. Under adventstiden påminns vi om att det även i himlarnas rike dukas ett bord. Det dukas för heliga saliga gäster som tagit emot den nåd som Gud i Jesus Kristus ger. ”Säll den som har rum i Guds rike!”

I en Sions sång sjunger vi: ”O brud se upp mot höjden där Kristus Jesus bor! O fröjda dig, den dagen skall snart för dig få gry, då blodsbrudgummen kommer mot dig på himlens sky!” I evangelietexten för andra advent läser vi: ”Ty liksom blixten flappar till och lyser från himlens ena ända till den andra, så skall Människosonen vara på sin dag.” (Luk.17:24)

En kväll i september var jag ute på gården och betraktade den stjärnklara himlen. Medan jag såg mot himlen lystes den plötsligt upp av ett mäktigt sken. Kommer du nu Jesus hann jag tänka. Efter en stund kom det flera blixtar och efter några minuter hördes också åskans muller. Men den första blixten i mörkret var

faktiskt en blixtn från en molnfri himmel och den förvånade mig.

Jesu ankomst skall också ske plötsligt. Men kan vi då faktiskt vänta Jesu ankomst nu? Jo, vi både kan och skall vänta den. Ett kännetecken för sanna kristna har alltid varit att de väntar Jesu återkomst under sin livstid. Kristi brud längtar efter den himmelske brudgummens ankomst i härlighet. Vi vet att han kommer, men vi vet inte tiden och stunden.

Därför uppmanar också Guds ord oss till uthållighet. Herren Gud har i sitt allvissa råd fastställt dagen för Jesu återkomst. I sitt ord vittnar han om att en tid av svår villfarelse skall föregå Jesu ankomst. Det ser vi idag. Aposteln Petrus uppmanar oss därför att leva gudfruktigt och heligt i väntan på Jesu återkomst, så att vi inte dras med i villfarelsen.

Jag vill önska er en fridfull julhelg, samt en välsignad väntetid på Jesus ankomst i härlighet. Då börjar den stora festmåltiden i Guds eviga rike. Det blir en ljuvlig dag, en dag som är evig, ljus och lång. Till den stora måltiden i Guds rike är alla bjudna. Lycklig och evigt salig är den som tar vara på kallelsen.

Kristian Gäddnäs

*Välsigna, Gud som makten sänder,
och styrk vår överhet med nåd.
Du lagt vår välfärd i dess händer,
så stöd den med ditt visa råd.
Ge kraft och kärlek, frid och sämja.
Låt enighet vår gärning främja.*

*Välsigna, Herre, och bevara
än Finlands folk. Låt vid ditt ord
ett Herrens folk oss alltid vara,
lagbundet, fritt på fädrens jord.
Låt tro och heder bland oss bygga
och rätt och sanning oss betrygga.*

*Välsigna, Gud, i alla öden
och skydda du vårt fosterland.
För det till ljus, styrk det i nöden,
räck brödet åt arbetarns hand.
Låt släkte efter släkte lära
att vittna, Herre, om din ära.*

Psb 547

Vägröjaren

Tredje advent

*”Natten är framskriden, och dagen är nära;
därför låt oss bortlägga mörkrets
gärningar och ikläda oss ljusets vapen.”*

Får hälsa på er alla läsare med Guds nåd och frid. Jag vet inte vem detta budskap når, men alla som nås är Guds skapade barn. Dyrt återlösta, inte med silver eller guld utan med Guds sons blod. Detta kommer tydligt fram i Johannes döparens förkunnelse, en brinnande iver att bereda väg för Frälsaren till människornas hjärtan. Nämligen att folket behöver vända om från deras onda väg, som för dem till förtappelse. Johannes hade nog fått vara ifred om hans predikan bara hade riktat sig mot de uppenbara syndarna, men när Guds ords svärd riktades ännu skarpare mot den religiösa eliten och till och med mot Herodes själv, blev han fångslad.

Är du den som skulle komma, eller skall vi vänta på någon annan?

Denna fråga är alltid aktuell, en del väntar någon som skulle passa bättre den köttsliga människan som vill fortsätta leva i synd, eller den religiösa människan som tycker sig vara en mönsterkristen. Och den tredje söker runt på internet eller YouTube efter en kristendom som skulle kunna passa. Men man måste tuga inför de ord som kommer från Mästarens läppar:

Blinda får sin syn och halta gå, spetälska bliva rena och döva höra och döda stå upp och för fattiga förkunnas evangelium.

Se på Honom, Guds son som inte är av denna värld, utan den Messias som Moses och profeterna hade talat om, som israelns folk så innerligt längtat efter, befriaren, förlössaren. Men

nu ser de inte honom, det var ju en jordisk befriare de flesta väntade, man griper hårdare tag om bibeln och vill ropa till dem som är där runt Jesus, *”ser ni inte vem ni har mitt ibland er, ni far ju till förtappelsen, till Helvetet!”* Ni ser men ser ändå inte och hör men hör ändå inte. Men det är inte bara historia, det talar till oss, till dig och mig idag. Har du tagit emot Honom eller väntar du någon annan?

Salig är den som inte tar anstöt av mig.

Det var ju inte mycket begärt. Bara jag inte tar anstöt av honom! Men vad var det Jesus sa? Om vi tänker på den viktigaste delen av vad Jesus sa om sig själv, att för fattiga förkunnas evangelium. Alltså är det bara de andligen fattiga som väntar Jesus, alla andra väntar på någon annan.

Det är ingen annan än de fattiga syndarna som behöver just denna Jesus. De som vill räkna med något av sina egna gärningar eller sin egen godhet, de väntar på en annan Jesus. Eller om någon vill fortsätta ett liv och leverne som bibeln fördömer, den människan har inte heller blivit fattig, utan i sitt högmod väntar man en annan frälsare.

Inte bara det, men även de som vill tro på bibelns Jesus är i fara, det är så många som förför dessa Jesu små i vår tid, det vore bättre att en kvarnsten hängdes runt alla dessa förförarens halsar och de blev kastade i havets djup, än att de förför en enda av dessa som tror på mig. Alltså, sådana som lär att göra gärningar

men inte tro, det vill säga otrospredikanter. De som lär att Kristus är en lagstiftare och domare, de gör fattiga Guds barn ängsliga och rädda. Om du vill tro på bibelns Jesus måste du lämna alla dina gärningar du vill visa för Gud, dina gärningar är bara till anstöt. Inför Gud duger endast Jesu gärningar. Så om du vill duga inför Gud, sluta med alla dina gärningar. Var bara stilla!

”Herren skall strida för er, I skolen vara stilla därvid.”

Fastän det synes som ett underbart tillstånd vid första anblick av dessa ord så är här stor ångest, nöd och rop. Folket sa till Mose: *”fanns det inte nog med gravar i Egypten, när du har fört oss hit ut i öknen för att dö!”* Här var Israels folk och Moses fattiga, här fanns ingen utväg! Hit leder också Johannes döparens förkunnelse, att det inte finns ett minsta kryphål för människan, du kanske tänker när du hör Johannes dundra på åt fariséerna och skriftlärda *”ni huggormars avföda”* att där fick de, jag är ju i alla fall inte som de. Men det hjälper inte, det finns ingen som gör gott inte en enda! Det är precis som för Israels folk, ingen kunde fly. Röda havet var framför, branta bergssluttningar på sidorna och Egyptens hästburna styrkor närmade sig bakifrån. Men var bara stilla, Herren skall strida för dig! Johannes pekar mot Jesus, såsom Mose får befallningen att *”lyft upp din stav och räck din hand över vattnet,”* då delar sig Röda havet och en banad väg en farväg skall gå där fram och den skall kallas *”den heliga*

vägen”. Ja det är Jesus själv som är den vägen, såsom Johannes sa, *”se Guds lamm som borttager världens synder! Det öppnas en väg för oss genom Jesus blods sår.*

Det är Guds nåd som leder och bär också äldre Guds barn. Fastän du äldre kan känna, blev jag inte bättre, är jag ens ett Guds barn när jag inte kan se några goda frukter i mitt liv? *”Detta säger den förste och den siste, som blev död och har blivit levande: JAG känner dina gärningar och din bedrövelse och din fatigdom, fastän du är rik!”* (Joh. Upp 2: 8-9) Frukta inte även om prövningar och svåra tider står för dörren. Var trogen intill döden så ska jag giva dig livets krona.

”Natten är framskriden, och dagen är nära; därför låt oss bortlägga mörkrets gärningar och ikläda oss ljusets vapen.” Ännu är vi inte framme bröder och systrar, fastän tidens tecken säger oss att himlen snart töms på änglar för att de får befallning om att hämta alla som har blodets tecken. Såsom israelns barn hade innan upprottet från Egypten.

Lyft upp din blick till världens frälsare, din frälsare. Och ta inte anstöt av honom trots hans ringhet i Betlehems stall, med det visar han att han är just din och min frälsare och vill ta sin bostad i ditt och mitt hjärta.

Med önskan om julfrid över hela Herrens Sion!
David Orre

Fjärde advent

Han föddes och lades i stallets krubba

*Kristus kommer, Davids son,
konung utan like.
Ondskans valde, mörkrets makt
bävar för hans rike.*

*Kristus kommer världens ljus,
Dödens udd han bryter.
In i denna dunkla värld
livets källa flyter.*

*Kristus kommer, världens ljus,
morgonstjärnan klara.
På hans rike aldrig skall
någon ände vara.*

*Kristus kommer, Davids son,
Vi ditt namn upphöjer,
tills en gång inför din tron
vi oss ödmjukt böjer.
Finska Psalmboken,*

Finska psalmboken, psalm 13
Sven Larson 1967

Till vår minnesbild av julafton hör Maria, Josef, krubban och barnet. Detta motiv representerar julens historiskt romantiska bild som återkommer varje år i t.ex. jultablåer.

För oss alla har detta motiv lämnat i minnet från skolornas jultablåer och andra tillfällen. Men denna romantiska bild passar dåligt in på den första julens verklighet. Det var verkligen fråga om dystra förhållanden, en krass verklighet som förmedlas av att Josefs familj inte fick rum i härbärgat. En känd svensk bibelförklarare, biskop Bo Giertz, öppnar den första julens bakgrund bra i sin kommentar till Lukasevangeliet. Jag tar några synvinklar från den.

Maria och Josef hade i det proppfulla Betlehem fått logi i ett stall. Giertz antar att det kanske var någon fattig bondpojke som hade gett dem husrum på en plats där djuren sov i andra ändan av rummet. Enligt Giertz finns det också andra funderingar om den här övernattningsplatsen. Genom martyren Justinus har det bevarats information från år 150 om att det skulle ha varit fråga om en grotta. Vi vet att det fanns många grottor i Palestina och de användes ofta till boplatser åt husdjuren. Vissa kristna pilgrimsvandrare besökte Jesu födelseplats redan omkring år 130. Det

troddes vara en grotta alldeles utanför Betlehem. På den platsen byggdes födelsekyrkan. Om platsen hade varit en grotta från början så var krubban säkert en fördjupning uthuggen i kalksten. För många av denna tidnings läsare är säkert Betlehem och dess heliga plats födelsekyrkan känt från Israelresorna.

Julevangeliet placerar Jesu födelse i en konkret historisk tid och en konkret plats. Jesus föddes under tiden när kejsare Augustus härskade över Romerska riket och Kvirinius var landshövding över Judéen. Guds son kom till jorden som två väsen: Han var mänska och Gud. Maria, Josef, krubban och barnet hör väsentligt ihop med frälsningshistorien.

Jesu föddes till jorden för att vi skulle fräslas till det eviga livet. ”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin ende son för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv” (Joh. 3:16) Just på grund av Jesu fullbordade försoningsverk får vi frihet från synd och skuld.

Vi räknas som rättfärdiga och dugliga för Gud på grund av Jesu försoningsverk på Golgata.

”Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv.” (2 Kor. 5:19) Det här är grunden till allt. Jesus gick från Betlehems krubba via Golgata kors till uppståndelsens morgon.

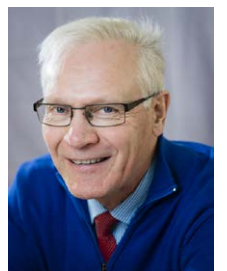
Han åstadkom en evig försoning för oss. Allt är färdigt i Kristus.

När den himmelske fadern är försonad förkunnas försoningens ord här på jorden.

”... Han har anförtrott oss försoningens ord. Vi är alltså sändebud för Kristus, och Gud vädjar genom oss.” Vi ber: ”Låt försona er med Gud” (2 Kor. 5: 19-20).

Krubban barn föddes hit till jorden för att vi skulle vara fria från syndaskuld och lagens förbannelse. Vi har syndernas förlåtelse, inre frid och glädje just därför att Guds son den första julen steg ner hit till syndens jord och fullbordade Guds frälsningsverk. Må denna hälsning även denna jul ge oss inre glädje och hopp om evigt liv.

Julafton innehåller många olika uppgifter och värdefulla traditioner. Bra så. Men mitt i allt bör vi stanna inför krubbans barns budskap. Det är vår verkliga julgåva. Den gåvans påverkan sträcker sig ända till evigheten. Må vi glädja oss och fröjda oss därav.

Jouko Talonen

Ordet blev kött

Hur kan något oändligt, evigt och heligt förenas med något sårbart, litet och mänskligt? Hur kan Han, som själv skapat allt det synliga och osynliga, bli del av sin egen skapelse? Hur kan det lilla barnet i krubban vara både Gud och människa?

De här frågorna har förundrat människorna ända sedan de första kristnas tid. Inkarnationen, att Gud blir människa, är ett av de stora mysterierna i kristendomen. I sina försök att förstå hur det här hänger ihop, har man och ena sidan betonat för mycket Jesu gudomliga sida, och andra sidan har man betonat Jesu mänskliga sida för mycket. Men som man på kyrkomötet i Kalcedon år 451 fastslog, så är Bibelns lära att Jesus är både sann Gud och sann människa, utan sammanblandning, utan förvandling, oupplösligt och oskiljaktigt.

Detta mysterium uttrycker aposteln Johannes i första kapitlet av sitt evangelium. Han börjar med att tala om Ordet som var i begynnelsen. Med sina ordval för han läsarnas tankar till första Mosebokens början: *"I begynnelsen skapade Gud himmel och jord"* (1Mos 1:1). Där möter vi Gud som med sina ord skapar hela universum. Hela tolv gånger står det om att Gud sade något, före ormen kom med de ödesdigra orden *"Har Gud verkligen sagt?"*. Istället för att lita på Gud och det som Gud sagt, lyssnade och trodde Adam och Eva

på ormens ord. Så kom mörkret över hela mänskligheten. Människan hade vänt ryggen till Guds ord.

Johannes fortsätter i sitt evangelium och skriver att det Ordet, som Adam och Eva vände ryggen till, har nu kommit till världen: *"Och Ordet blev kött och bodde bland oss"* (vers 14). Allt det som förstördes genom Adams olydnad, har Gud beslutat att återupprätta genom att själv träda in i sin skapelse. Men Gud gör det inte med makt och myndighet, utan genom att födas som ett litet barn, till en fattig familj i lilla Betlehem.

Det omöjliga händer. Bibeln vittnar nämligen om att inget syndigt kan bestå inför Gud. *"Ingen människa kan se mig och leva."* säger Gud åt Mose i 2 Mos 33:20. Ändå stiger Gud in i skapelsen, mitt bland vanliga, syndiga människor. Det är som att slänga en brinnande fackla i torrt hö, utan att höet skulle antändas. Eller som att en buske skulle brinna i stora lågor, utan att busken själv brinner upp (2 Mos 3).

Det som händer är att Gud ödmjukar sig själv, döljer sitt majestät och kommer ner till oss för att tjäna, istället för att bli tjänad. Paulus skriver i Filipperbrevet hur Jesus inte räknade *"tillvaron som Gud såsom segerbyte utan utgav sig själv genom att anta en tjänares gestalt då han blev människa."* (Fil 2:6-7). Jesus kom för

att betala vår skuld och dö för våra överträdelsers skull. Han *"ödmjukade sig och blev lydiga ända till döden - döden på korset."* (Fil 2:8)

Under jultiden har vi en tendens att på olika sätt försöka få till den där riktiga julkänslan och stämningen. Vi försöker riktigt hårt med att vara andliga under julen och inte blanda oss med den världsliga julkommersialismen. Och visst är det bra för oss att inse, att för världen omkring oss är Jesus Kristus inte julens mittpunkt. Men käre vän, julens budskap handlar inte om att vi ska bli andligare och så komma närmare Gud. Istället kommer Gud nära oss. Nära oss vanliga, av vardagen trötta, människor. Gud kommer dig nära, just därför att du inte själv förmår att närma dig honom.

Julens mysterium, att Gud blir människa, vittnar om Guds kärlek till dig. Han kom för att du skulle få frid - Guds frid. Det är en frid, som övergår allt förstånd och som bevarar ditt hjärta och dina tankar i Kristus Jesus (Fil 4:7). Då Jesus kom var det många som inte tog emot honom, men hör du evangeliet som ljuder också idag: *"åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn."* (Joh 1:12).

Anton Wargh

*Lov ske dig, Herre Jesus Krist,
befriare från synd och brist,
För att till oss du kommit har!
Du ädle gäst, välkommen var!*

*O under! Världens skapare
är här som en av oss att se.
I mänsklig skepnad kommer han
att lösa oss ur syndens bann.*

*Guds egen Son i salig tid
kom hit till oss med fröjd och frid.
Så späd han låg i jungfruns famn,
född i Guds Andes kraft och namn.*

*Ett ljus är här i natten tänt
nytt liv blev oss från himlen sänt
och vi har fått en broder kär
som själv den sanne Guden är.*

*Så låt oss fröjdas denna stund
och tacka Gud av hjärtats grund
för att han till vår svaghet ser
och sådan dyrbar nåd oss ger.*

*Gud, ge oss julens goda frid
i Herren Krist till evig tid.
Dig, Fader, Son och Ande, må
från alla länder lovsång nå!*

Psb 16

Martyrernas vittne

Apostlagärningarna kapitel 6 - 7 dokumenterar den första kristna martyrens seger genom Guds kraft, den kraft som han så frimodigt predikade om. Det som såg ut som ett nederlag och blev ett frö till svår förföljelse, gjorde att församlingen växte. De som skingrades förkunnade evangeliet på de platser dit de kom och Guds rike hade framgång.

Den mänskliga sidan i oss flyr lidande, ändå finns det många exempel på hur kristna martyrer har kunnat gå i döden med tacksamhet på sina läppar. Fast det kan vara svårt att förstå att människor måste lida, speciellt för sin tro, visar det på att det finns en kamp mellan det goda och det onda. Den fanns redan på Stefanus tid, den finns också i vår tid. Den onde skyr inga medel i kampen mot den Allsmåktige.

I vår tid lider och dör många för sin kristna tro, många som inte kan tåla utan lever ut sin tro i vardagen. Vi märker också att Guds Ord får mindre plats i våra nordiska länder. Paulus skriver: "men vi predikar Kristus som korsfäst - för judarna en stötesten och för hedningarna en dårskap" (Kol. 1:23). Detta glada och enkla budskap, vilket innebär att Jesus har dött för alla människor, behövs i alla tider, också idag. Troligen längtar många i sitt inre, efter det förlösande evangeliet om syndernas förlåtelse och en frid om övergår allt mänskligt förstånd.

Jesus stod vid Guds högra sida då Han följde med steningen av Stefanus. Jesus längtade efter att möta Stefanus. Samma längtan har Jesus till sina älskade som Han har skapat. Därför vill Han att ingen skall förhärda sitt hjärta, utan vända om från den väg som leder bort och i stället följa Honom. Hans hjärta sörjer över alla som framhärda i otro och förskjuter Hans nåd och försoning.

Saulus blev blind då Jesus stannade upp honom på vägen till Damaskus. Saulus som samtyckte till steningen av Stefanus och vaktade vittnenas kläder. Genom Guds sändebud Ananias, fick Saulus sin syn och blev uppfylld av den Helige Ande. Han fick också ett nytt namn, Paulus, och han blev ett utvalt redskap åt Herren.

Jesu kraft är starkare än den onde och Han förmår ännu idag att föra sitt rike framåt, trots att det ofta sker fördolt för världen. Det rike, där man av nåd får ta emot syndernas förlåtelse utan egen förtjänst. Detta får vi tro för Jesu skull, i Jesu namn och blod. Han är vägen som leder hem till himlen. I Jesu namn, amen.

Stefan Snellman

Julbön

Herre, stilla oss inför det under som finns gömt i julens evangelium. Led oss så att vi som Josef och Maria vill leva i lydnad trots vår egen rädsla.

Det fanns inte plats för Dig i det fina härbärgget utan Du föddes i ett mörkt och smutsigt stall. Hjälp oss förstå att Du vill nå förbi vårt finslipade yttre, djupare in till det allra fulaste och smutsigaste. Kom in i vårt hjärta, Jesus, kom med ditt heliga blod och rena oss.

Som ett barn blev Du lindad och lagd i en krubba av Din mor.
- Omslut mig som ett barn i Din kärlek.

Lär oss att lovsjunga Dig av hjärtat och som änglarna prisa Dig av glädje. Såsom herdarna skynda till Dig, Jesus, och tacka för allt det Du har gett oss.

Låt Ditt ord få lysa starkt som stjärnan i julenatt, så att vi ser att alltid välja sanningen. Att alltid lita mera på Dig än på den mänskliga visheten. Hjälp oss att som de visa männen knäböja oss inför Dig.

Låt mina ögon få se Din frälsning och såsom Simeon få sluta mina dagar i frid.

Amen

Senja Wiklund

Julhälsning från USA

Bröder och systrar i tron, jag hälsar er med Guds frid och tillönskar er en God jul.

Nu när jag skriver dessa rader får vi vår första snö, men jag hoppas att den smälter bort och ännu inte stannar för vintern.

Julen väcker många minnen från vår barndom. När jag var en liten pojke åkte vi ofta till mormor och morfar för att bada julfestu. En speciell julafton kommer jag alltid att minnas. Efter att vi hade badat bastu, och vi satt i köket och drack kaffe, kom en grupp ungdomar från församlingen. De sjöng julsånger där på utsidan och jag kunde se glädjen i mina morföräldrars ögon. Mina yngre syskon lekte tillsammans och spelade rollerna som Josef, Maria samt herdarna och hade en docka som Jesusbarnet. Mormor gav oss ofta egengjorda vantar och sockor som julgåvor. Sedan var det dags att åka hem med bilen. Det var en klar och vacker natt och vi kunde tydligt se en ring kring månen. Jag tittade upp mot himlen och förväntade mig att få se änglar, men jag såg inga. Julen blev så verklig och påtaglig för mig.

Lukas 2: 13-14 *Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud: "Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, till människor hans välbehag"*

Vi ser kanske inte änglar på julen, men vi tror på det ljuvliga evangeliebudskapet som kom från ängeln. Guds vilja gentemot oss och alla här på jorden är frid och välbehag. Gud vare prisad för detta.

Profeten Jesaja skrev i kapitel 7, vers 14, "Därför skall Herren själv ge er ett tecken: Se, jungfrun skall bli havande och föda en son och hon skall ge honom namnet Immanuel."

Denna profetia blev uppfylld genom Jesu födelse. Den första julen födde jungfrun Maria en son, Herren Jesus Kristus. Han blev avlad av den Helige Ande, sann Gud och sann människa.

Gud försonade världen genom Kristus. Jesus kom den första julen för att återlösa oss syndare. Han kom för förlåta oss alla våra synder, för att skänka oss frid och löftet om evigt liv. Vi lever i en söndrig värld med sjukdomar, död, krig hat och våld, men mitt i all denna ondska får vi erfa en frid som inte världen kan ge. Genom tron äger vi den här friden och förtröstan. Vi prisar Honom för den underbara Julgåvan. I psalm 32 skriver David: "Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig..."

Här i New Ipswich är det vanligt att vi har två gästtalarare under julen. Vi har möten varje kväll under en hel vecka och under söndagen fortsätter möten hela dagen. På söndagen har vi även kaffe- och matservering, men i år ser det ut att bli annorlunda på grund av Covid-19 restriktioner.

Vår släkt besöker varandra, äter middag och umgås under julveckan. På juldagen kommer barn och barnbarn på besök, och i år ser vi fram emot en väntad gäst. Om Gud så vill, så kommer vårt första barnbarnsbarn på besök.

Må Gud välsigna oss alla med ett fridfullt nytt år.

Gary Bertram

New Ipswich, NH, USA
(Gary Bertram är ordförande av Den Apostolisk Lutherska Kyrkan i Amerika)

Bön för missionen

*Käre Gud,
välsigna din världsvida kyrkas mission.*

Låt ditt heliga ord lysa klart i världen och kalla oss till bättring och tro i Kristi försoningsverk.

Vi ber för vår vänkyrka i Ryssland och i Albanien. Styrk deras tro och vittnesbörd. Styrk och trösta dem som förtrycks och förföljs för Kristi namns skull.

Røj väg för ditt evangelium, så att glädjebudskapet om Kristus och hans seger hörs i hela världen.

Inför julen

*Vi väntar på julen under advent.
Läser och minns vad som en gång hänt om Jesus som föddes i Betlehem om änglar som kom med bud från himmelen.*

*Förundrande står vi med ödmjukhet över Guds kärlek av evighet.
Vi läser om stjärnan som lyste i natten, som visade väg till den himmelska skatten.*

Tänk, herdarna lämnade allt på en gång sedan de lyssnat till änglarnas sång. De följde stjärnan och hittade rätt fast vägen knappast för dem var lätt.

Hur finner vi vägen? Vem lyser för oss? Inte julstress, gåvor och tomtebloss. I ordet – Guds ord lyser stjärnan än visar oss vägen till himmelen.

Förundrande möter vi barnet än och glädjen och trösten i frälsningen. Må stjärnan - Guds ord lysa än i vår tid och skänka oss glädje och julefrid.

Maj-Lis Fagerholm

Barndomsminnen i juletid

Det är en strålande vacker höstdag i september. Ännu står träden gröna men här och var ser man sprakande höstfärger mot den mörka skogen. Jag är på väg till Purmo. Med mig i bilen har jag Gunlis Lindgren och vi ska träffa hennes syster Nanny Lassfolk. De här två systrarna är mina äldsta kusiner och vi ska träffas för en pratstund om hur det var ”förr i världen”. Genom giftermål kom Gunlis att bo i Jakobstad och Nanny i Purmo.

Som så ofta när vi träffas går tankarna tillbaka i tiden. Själv har jag många minnen från min barndom med besök hos släkten i Ytteresse. Jag minns att när vi kom gick budet snabbt och så samlades vi barn vid Mossantfolk och lekte. Och när vi hade som roligast så skulle vi fara hem.

Nanny och Gunlis växte upp i en syskon-skara på åtta barn. Föräldrarna Berta och Johannes Snellman var bönder på Kulla i Ytteresse. Johannes var också skomakare och sydde skor åt folk för att förtjäna medel till familjens uppehälle. Jag kommer tydligt ihåg hur det doftade gott av skinn redan när man kom i farstun. Skomakarverkstaden kallades ”skinnkaman” och det var inte något ställe för oss barn att leka i.

I dag ber jag systrarna berätta något om julfirandet i deras barndomshem. Det är krigstid när de växer upp och därför brist på det mesta. Men julfint i hemmet skulle man ändå ha. Vävstolens dunkande hördes i var och varannan stuga. När julmattorna breddes ut på golvet, då visste man att det var jul. Däremellan surrade spinnrocken, och Berta spann garn som blev till sockor och vantar åt barnen. Visst bakades det till jul, men inte blev det sju sorters kakor, utan limpor, rågbröd och vetelängder. Frys fanns ju inte men brödet spardes i sädeslåren i boden för att inte torka. I en del hem sattes bröd på tork på en stång i taket. Torkad lutfisk som man köpt lades i blöt på Annadagen och den åts med vitsås på julafton. Risgrynsgrot hörde endast julen till, däremellan åt man kornmjöls – eller havregrynsgrot. De familjer som hade släktingar i Amerika var lyckliga nog att få Amerikapaket. Ofta innehöll paketen risgryn och torkade plommon och då kunde man koka ”sviskon-soppa” till gröten som en delikatess.

Frukt och godis fanns inte just alls under krigstiden. Själv minns jag hur spännande det var när jag fick se och smaka apelsin första gången. Minns precis var jag stod och såg hur pappa skalade och delade varsin klyfta åt oss

barn. Lika spännande var det att se vad som dolde sig under skalet av en banan.

Julgranen hämtades från egen skog och togs in på julafton. Den stod i köket och kläddes med flaggor och några färggranna sköra glasbollar, vadd på grenarna som föreställde snö, men inga ljus. Samma julbock kom varje år, men julklapparna var mycket anspråkslösa. Det var mjuka paket med hemstickade sockor och vantar av hemspunnet garn.

Far i huset var ute i krig och i många hem hade kvinnorna ett tungt ansvar på sina axlar, så också här. Förutom allt arbete hade de oron och ängslan över sina män vid fronten att bära. Det var säkert en ständig bön om Guds beskydd över dem så att de oskadda kunde återkomma hem till familjen. Nanny berättar att när pappa kom hem på permission var hon riktigt blyg inför honom. Men när han tog upp henne i famnen och kramade henne kändes det genast bättre.

Familjen hade ingen bastu. Vuxna gick i bastu hos någon i byn och barnen badades hemma. En badbunke av plåt sattes på två stolar framför spisen i köket. Vattnet värmdes på spisen och den minsta badades först, sedan de andra barnen i tur och ordning.

Tidigt på juldagsmorgonen körde man med häst och släde till julkyrkan i Överesse. Det var högtidligt med orgelns brus till julpsalmerna och prästen läste julevangeliet. Påpälsad som man var, blev det varmt i den fullsatta kyrkan. Men något roligt väntade, då man skyndade sig ut till häst och släde och körde i kapp på hemfärden så snön yrde.

Varje söndag samlades man till sammankomst i Punsar bönehus. Under juldagarna hade någon främmande talare kallats att predika. Nanny och Gunlis minns att de tillsammans med andra barn satt på kanten framför katedern tyst och snällt under timslånga predikningar. På den tiden satt kvinnorna på kvinnfolkssidan och männen på karasidan i bönehuset. Orgeln kom senare in i bilden. En man med stadig röst tog ton och sen stämde andra in i den ganska långsamma sången. Jag minns ännu den speciella stämning som rådde i Punsar när vi rätt ofta var på sammankomst dit. Kaminen hade eldats ordentligt och belysningen var ganska skum. De äldre kvinnorna hade sjalar över axlarna och huvuddukar knutna under hakan. De gamla psalmerna

och Sions sångerna sjöngs med sådan inlevelse att det gjorde djupt intryck på den lilla flicka som jag var då. Jag kände trygghet och gemenskap i den omgivningen och jag kunde leva mig in i sångens ord om vägen till himlen som vi så ofta sjunger om i våra sånger.

Det var en sjungande familj i hemmet på Kulla. Mammans goda sångröst gick i arv till

barnen. Man sjöng sånger man lärt i skolan och i söndagsskolan och bönehuset. Det blev en fin kör med flera stämmor. Speciellt Gunlis har fått både sångens gåva och dessutom ett otroligt minne. Hon kan de flesta Sions sånger utantill och behöver sällan någon bok.

Om julen firades ganska anspråkslöst i hemmet, så var julförberedelser desto mera påtagliga i skolan. Julfesten var hela byns fest och var nog höjdpunkten på läsåret. Julsånger och psalmer lärdes ofta utantill. Hosianna sjöngs på första advent. Man övade flitigt till teatern, ►

som de högre klasserna framförde inför en spänd publik. Det gällde att inte komma av sig i replikerna. Man dansade ringlekar och fick en påse med en guttagubbe när tiderna blev bättre. Så fick man betyg med siffror och

hade väl sina egna uppfattningar om det var rättvist eller inte. Inte hade föräldrarna tid att befatta sig med skolbarnens läxor på den tiden, endast om man hade läxor utantill kunde de förhöra sina barn.

Under jullovet var man mycket ute. Julkort delades ut och på kvällarna kunde man "gå skråbock". Man klädde ut sig för att inte bli igenkänd. Så gick man från hus till hus, var alldeles stum och husfolket gissade vilt vem de besökande var. Det var en mycket uppskattad sed, som småningom fallit i glömska. Vuxna gick ofta objudna in till varann. Kvinnorna hade sticksömmen med och karlarna satt ofta och diskuterade trosfrågor, som också barnen snappade upp till lärdom för livet.

När vi nu ser tillbaka kan vi verkligen förundras över hur mycket som har förändrats under vår livstid. Dagens barn och unga har svårt att föreställa sig hur vår barndom såg ut. Trots att vi då inte levde i överflöd, men inte heller i fattigdom, upplever vi ändå att vi hade en lycklig barndom. Att vi fått växa upp i ett kristet hem är en ovärderlig Guds gåva. Där lades grunden till värderingar senare i livet. Det kristna arvet, med aktning för Guds ord och som ledstjärna de tio budorden, får vi ge vidare till kommande generationer. Liksom vi tror att våra föräldrar har bett för oss, vill vi fortsätta att be om Herrens välsignelse över våra barn och barnbarn och vårt fosterland.

Inger Pettersson

Ungdomsflik

På julen firar vi kristna den stora händelsen att Gud blev människa i Jesus Kristus. Men vad betyder det egentligen? Det här har funderats på allt sedan den tidiga kyrkan, och Bibeln ger oss också svar. Här är tre saker som jag tycker att är viktiga för oss att veta.

Att Jesus var Gud

Johannes skriver så här i sitt evangelium: "I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. [...] Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, den härlighet som den Enfödde har från Fadern." (Joh. 1:1, 14) I begynnelsen fanns Kristus, Sonen, och han var tillsammans med Gud. Men han var inte bara tillsammans med Gud som någon ängel eller andlig varelse, utan Kristus var också Gud. Att Jesus var sann Gud, och sann människa, är en viktig lära som vi kristna får hålla fast vid. Och julen handlar just om det, att Gud kom ner till världen och blev en människa i Jesus Kristus.

Att vi kan lära känna Gud

Gud kan vi lära genom Hans skapelse. Vi människor kan se på varandra, naturen och

allt skapat. Vi får förundras över allt det goda Gud har gett oss, och hur förunderligt Han har skapat oss. Men vill vi lära känna Gud ordentligt behöver Gud komma till oss. Och det har Han gjort i Jesus Kristus. Hebréerbrevets författare skriver så här: "I forna tider talade Gud många gånger och på många sätt till fäderna genom profeterna, men nu i den sista tiden har han talat till oss genom sin Son." (Hebr. 1:1-2) Gud har talat genom Jesus Kristus, och därför ska vi lyssna på Honom. Gud talade inte bara genom Jesus, utan Jesus är också "utstrålningen av Guds härlighet och hans väsens avbild" (Hebr. 1:3). Författaren till Hebréerbrevet använder ett ord, *avbild*, som betyder det avtryck som en signetring gör i vax. Vill vi lära känna Gud ska vi alltså söka oss till Jesus.

Den verkliga Jesus hittar vi idag, år 2020, i Bibelns ord. Där uppenbarar Gud vem Han är, och den som Han har sänt, Jesus Kristus.

Att Gud kom ner för din och min skull

Genom att Gud kom ner till världen, så kan vi lära känna Honom. Jesus var verkligen Gud. Men varför kom Gud ner? Hade Han någon speciell uppgift här på jorden?

Vad betyder det att Gud blev människa?

Paulus skriver så här: "Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv" (2 Kor. 5:19). Kristus, som var med Gud i härligheten, blev ett litet barn, och levde här på jorden för att försona oss med sig själv. Du och jag är syndare som behöver hjälp. Vi människor är syndare allt sedan syndafallet, och klarar inte av att "städa upp" efter oss. Vi är syndens fångar, och syndens lön är döden. Vi är utan hopp. Och Gud som är helig och rättvis ser till att synden får sitt straff, och sänder sin Son för att ta det straffet. Jesus Kristus dör för dina och mina synder. Han som har skapat dig och mig, kommer och dör för dina och mina synder att vi ska få för evigt liv. "Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv." (Joh. 3:16)

Richard Eklund

Hosianna, Han kommer i Herrens namn

God Jul och Guds Frid

*Jul, jul, strålande jul, glans över vita skogar,
Himmelens kronor med gnistrande ljus,
Glimmande bågar i alla Guds hus,
Psalm som är sjungen från tid till tid,
Eviga längtan till ljus och frid!
Jul, jul, strålande jul, glans över vita skogar!*

Juletiden är en speciell tid, man längtar man väntar man äter pepparkakor, ser på luciatag och undrar vad tomten riktigt skall komma med i år? Blir det nya skor eller en ny telefon eller den där fina pyjamasen man har sett på Cubus. Visst är det fint att få och att ge. Och det är något som vi människor och Guds barn absolut skall njuta av. Det är också en del av den högtid som är inne, en del som människan skapat.

Men varför firar vi jul? Jag är nästan hundra procent säker på att alla som läser det här vet det. Men kanske vi ändå stillar oss inför det som verkligen på riktigt betyder något.

Första advent, vi tänder det första ljuset i staken. Vi låter det brinna för att vi väntar på Jesus Kristus. Vi människor är bra på att skapa yttre ljus, vi hänger upp ljusslingor i träd, sätter värmeljus i ljuskoppar och sätter på lyktan på kvällen utomhus. Men det inre ljuset, det kan faktiskt bara Herren Jesus tända, vi får välkomna Jesus att tända ljus i våra hjärtan. Och när hans ljus når våra hjärtan, får vi dela med oss utav det till andra som inte har så mycket ljus.

Andra advent - Hosianna, han kommer i Herrens namn. Hosianna är ett hebreiskt ord som betyder Herre fräls, Herre rädda.

Så när du sjunger med i Hosianna sången, så sjunger du Herre fräls mig, rädda mig. Och det gjorde han och gör fortfarande. Han räddade alla sina barn genom sin död på korset. Det andra ljuset i staken kanske kan påminna oss om det verk som Jesus gjorde.

Tredje advent, det tredje ljuset tänds och nu är det verkligen nära, högtidernas högtid. Där vi firar att Jesus Kristus lämnar sin tron av kristall, sin ära i ljusets palats och läggs på strå i ett stall. *Så älskade Gud världen, att Han gav den sin ende son, för att var och en som tror på Honom, inte skall gå under utan ha evigt liv.*

Fjärde advent, det fjärde ljuset är tänd. Jag bär bud till er om en stor glädje. Det fick Herdarna höra på natten. Och budskapet var att nu har det skett, det som bland annat profeten Mika hade skrivit om. Maria har fött. Frälsaren Jesus Kristus är här. *"Gläd dig du värld."*

Och om vi nu tänker på hur fint det lyser i varje fönster. Hur ljuset ger oss lugn, harmoni, fridfullhet. Det lyser lika mycket i mitt fönster som det gör i ditt. Men ljusslingorna eller stakarna säger ingenting om verkligheten bakom fönstret. Kanske är det en lycklig familj, där mängder av kärlek finns. Kramar i oändlighet. Det kan vara en familj i kris?

Eventuellt blir det för mycket alkohol till de vuxna. Kanske någon far illa, eller någon är riktigt ensam och inte har någon att umgås med. Kanske finns det någon som mår dåligt, som är sjuk. Trots att ljuset sprider lugn, harmoni och fridfullhet, kan verkligheten vara något helt annat. Det är tid att älska dig själv och det är tid att älska din medmänniska som dig själv.

Jesus längtar efter att få födas i ditt hjärta. Då blir det en riktigt god Jul. Och det verkliga ljuset kom ju till oss i Betlehem. Må hans ljus och hans frid lysa över hela vår stora jord.

God Jul och ett
Välsignat Gott Nytt År 2021
Ingrid Snellman

*Kom, alla stora, små,
låt oss till krubban gå
att möta julens under!
Det barn som föddes där
i nattens mörka stunder,
all världens ljus det är.
Till honom ser vi opp,
vår frälsning och vårt hopp.*

*Dig, Jesus, har jag kär,
min bäste vän du är.
Du trösta kan mitt sinne,
du barn av Davids hus,
bliv i mitt hjärta inne,
o härlighetens ljus!
Låt ingen skilja mig,
min konung, ifrån dig.*

*O Faderns kärleksråd!
O Sonens djupa nåd!
Fast synden oss fördärvat
allt från begynnelsen,
har Kristus dock förvärvat
oss himlens fröjd igen.
Ack, vore ren vi där,
där du, o Jesus, är!*

*Där är man evigt glad
i Herrens sköna stad,
och där med helig tunga
hörs änglar utan tal
Gud nya visor sjunga
i himlens ljusa sal.
Ack, vore ren vi där,
där du, o Jesus är!*

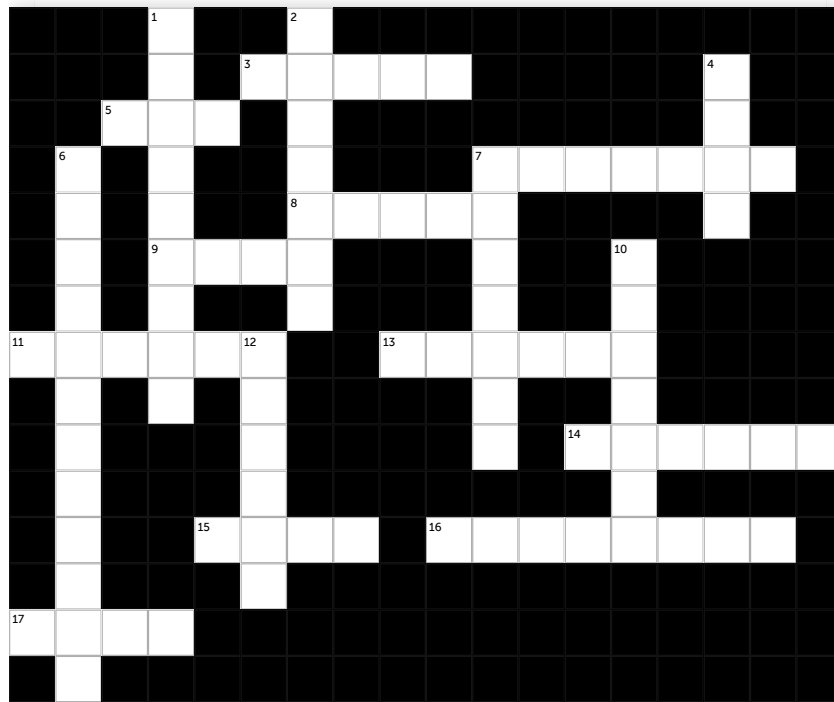

Ingrid skriver om de fyra adventsljus.

Vi behöver ljus för att lysa upp mörkret. Jesus är världens ljus, han vill lysa upp mörkret omkring oss och vill också att vi ska lysa för andra.

I Bibeln står det mycket om detta. Här kommer ett korsord på temat ljus där varje bibelvers saknar ett ord. Slå upp i Bibeln de ställen du inte känner till.

Många sköna och roliga jullovsdagar tillsammans med Jesus och dina nära och kära, önskar Sanna

Vågrät

- 3 "Saligt är det folk som vet vad ... är, Herre, i ditt ansiktas ljus vandrar de." Ps 89:16 [5]
- 5 "Ditt ... är mina fötters lycka och ett ljus på min stig." Ps 119:105 [3]
- 7 "Inte heller tänder man ett ljus och sätter det under ..., utan man sätter det på ljushällaren, så att det lyser för alla i huset." Matt 5:15 [7]
- 8 "Ty hos dig är livets ..., i ditt ljus ser vi ljus." Ps 36:10 [5]
- 9 "Allt det goda vi får och varje fullkomlig ... är från ovan och kommer ner från ljusens Fader." Jak 1:17 [4]
- 11 "Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha ... ljus." Joh 8:12 [6]
- 13 "Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och ... er Fader i himlen." Matt 5:16 [6]
- 14 "Herren är mitt ljus och min frälsning, för vem skulle jag ...? Herren är mitt försvar, för vem skulle jag vara rädd?" Ps 27:1 [6]
- 15 "... är kroppens ljus, om ditt öga är friskt, får hela din kropp ljus." Matt 6:22 [4]
- 16 "När dina ord öppnas, ger de ljus och skänker ... åt enkla människor." Ps 119:130 [8]
- 17 "Ni var en gång i mörker, men nu är ni ljus i Herren. Vandra då som ljusets ..." Ef 5:8 [4]

Lodrät

- 1 "Stå upp, var ljus, ty ditt ljus kommer och Herrens ... går upp över dig." Jes 60:1 [9]
- 2 "Detta är det ... som vi har hört från honom och som vi förkunnar för er, att Gud är ljus och att inget mörker finns i honom." 1 Joh 1:5 [7]
- 4 "Ni är världens ljus. Inte kan en ... döljas som ligger på ett berg." Matt 5:14 [4]
- 6 "I honom var liv, och livet var ... ljus." Joh 1:4 [12]
- 7 "Sänd ditt ljus och din ... Må de leda mig..." Ps 43:3 [7]
- 10 "Det folk som vandrar i ... skall se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land skall ljuset stråla fram." Jes 9:2 [7]
- 12 "Det folk som sitter i mörker skall se ett stort ljus, och för dem som bor i dödens land och ... skall ett ljus gå upp." Matt 4:16 [6]

Julhälsning från LFF:s styrelse

Då år 2020 inleddes hade vi inom LFF stora förhoppningar på att fortsätta verksamheten i vanlig ordning. En verksamhet som består av hemlandsmission, utlandsmission främst i Ryssland och Albanien, barn-, ungdoms- och familjearbete. Dessutom hade LFF beviljats ett sändningstillstånd för radion till och med år 2029. Detta medgav givetvis möjligheter att planera verksamheten mera långsiktigt.

I början av februari deltog representanter för LFF vid tillfället när Ivan Laptev vigdes till ny biskop för Ingermanlands kyrka. Den femtonde februari vigdes sex personer från LFF till diakoner i Keltto av biskop Ivan Laptev. Vi såg därmed fram emot ett ännu intensivare samarbete med kyrkan i Ingermanland. Vår vilja och våra planer är dock inte lika med Guds vilja. Sedan mitten av mars månad har hela världen vändats under coronapandemin.

Inom LFF fick vi skrinlägga alla missionsuppdrag både i hemlandet och utlandet och de fyra personer som är anställda inom LFF blev "radiojournalister." För att nå ut med det kristna budskapet i coronatider utökades radio LFF:s sändningar från cirka tre timmar per vecka (förutom helgsammankomster) till cirka trettio timmar per vecka. Detta är en berömvärd prestation av de anställda, som man kan säga blev "radiojournalister över en natt."

Under sommaren blev det en liten lättnad gällande coronarestriktionerna och till vår glädje fick vi samlas igen i bönehusen under reglerade former. I skrivande stund ser det till vår sorg ut att åter bli en skärpning av restriktionerna för samling i våra bönhus. Vi får dock tacka Gud för de tekniska uppfinningar som gör det möjligt att ändå nå ut med evangeliet, till och med i hela världen.

Kära medvandrare som läser dessa rader, som Guds barn får vi alltid vara trygga. Allt som sker är i Guds hand, enligt hans plan. Guds ord vittnar om allt som ska ske i de yttersta tiderna när människorna står rädlösa vid havets och vågornas brus (Luk. 21:25).

Trots att världens människor "tappar andan av skräck" får vi hålla fast vid det profetiska ordet tills dagen gryr och Morgonstjärnan går upp i våra hjärtan (2 Petr. 1:19).

Det profetiska ordet lovar evig glädje och sällighet i himmelen för den som tror på Julens Konung, Jesus Kristus som sin Frälsare. Från LFF önskar vi alla läsare en Fridfull Jul och Guds välsignelse och beskydd under det nya året!

Styrelsen för LFF
Torvald Hjulfors

Att fungera som stödfamilj

Gudsfrid kära läsare.

Jag blev tillfrågad att skriva något till jultidningen detta år och ska försöka berätta lite allmänt om uppdraget som stödfamilj. Jag och min man har fungerat som stödfamilj sedan 2013. Året innan började jag jobba som familjearbetare för social- och hälsovårdsverket i Jakobstad och via den vägen kom vi in i stödfamiljsverksamheten.

De första fyra åren hade vi ett stödbarn som kom hem till oss cirka varannan helg, ibland också någon dag in i veckan om det behövdes. De senaste åren har vi haft två stödbarn i skolåldern, som i dagsläget kommer till oss en helg/månad. Vi har själva tre pojkar i åldern 11-15 år och en flicka som i skrivandes stund snart blir sex månader. Stödbarnen har under pojkarnas uppväxt varit en del av vår familj. När stödbarnen är hos oss rullar dagarna på som vanligt. Rutiner är viktiga för dem och vi försöker att inte ha så mycket annat inplanerat då. Stödbarnen har ett eget rum där de har sina sängar och leksaker. Våra pojkar leker och umgås mycket med stödbarnen då de är hos oss. När våra barn var yngre var det kanske mera utmanande för dem då de kom till oss och då var stödbarnen oftare hos oss. Det är viktigt att både min man och jag är engagerade när de kommer. Stödbarnen får en speciell plats i ens hjärta, speciellt då de är flera år i familjen. Men det är viktigt att tänka på att

behovet av stöd kan ändra eller upphöra och då kommer barnen inte mer.

För att fungera som stödfamilj behöver livssituationen vara stabil. Men stödbarnen behöver inga perfekta familjer utan vuxna som har tid för dem och är intresserade av dem. Ensamstående, barnfamiljer eller barnlösa par kan vara stödfamilj. Jag är nu föräldradig men arbetar sedan 2018 som socialhandedare på barnskyddet, där jag också kommer i kontakt med stödfamiljer, stödpersoner och familjevårdare (som tidigare kallades fosterföräldrar). Som stödfamilj samarbetar man med barnets/den ungas socialarbetare och -handledare samt barnets föräldrar. Ibland blir föräldrarna i stödfamiljen en viktig person/vän för stödbarnets föräldrar. Enheten för familjetjänster i Jakobstad ordnar ett par träffar/år för stödfamiljer och stödpersoner.

Det finns olika orsaker till att barn behöver stödfamilj. Det kan bero på föräldrarnas ork, litet socialt nätverk, sjukdom, missbruk, psykisk ohälsa etc. Det kan också vara så att barnet är i behov av särskilt stöd. Avlastningen som familjen får när barnen besöker stödfamiljen är ofta avgörande för föräldrarnas ork. Det är bra för barnen om relationen till stödfamiljen kan fortgå så länge det finns behov. Det lyckas inte alltid och som stödfamilj behöver man sätta den egna familjen och orken först.

*”Allt förmår jag
i honom som ger mig kraft”*

Under en kort tid fungerade vi också som fosterfamilj (idag kallas det familjehem) och fick då uppleva vilken uppoffring det är. Då bor barnet helt hos fosterfamiljen. Det är ofta tufft för barnet/den unga att bli placerad utanför hemmet och barnets föräldrar genomgår en stor kris i samband med placeringen. Den egna familjen står också inför en helt ny situation. För att verka som familjevårdare behövs utbildning och handledning.

Då jag tänker tillbaka på åren vi fungerat som stödfamilj, kommer ett ord för mig och det är nåd. Det har ibland varit jobbigare i den egna familjen, samtidigt som stödbarnen kommit regelbundet. Vi har känt oss små och osäkra, men fått be om kraft, kärlek och vishet för uppgiften. Förhoppningsvis har våra stödbarn fått känna sig trygga hos oss, det är viktigt för barn där livet annars kan präglas av oro och otrygghet. Vill avsluta med ett bibelord från Filipperbrevet: ”Allt förmår jag i honom som ger mig kraft” (Fil. 4:13). Ber om Guds kraft, kärlek och frid till familjer med eller utan barn, ensamma, unga, gamla, stödfamiljer, stödpersoner, familjevårdare m.fl.

Må Gud ge er en välsignad julhelg, oberoende omständigheter.
Gud är god.

Lena Nyfelt

*Men ett skott skall skjuta
upp ur Jsais avhuggna
stam, och en telning från
dess rötter skall bära frukt.
Och på honom skall
HERRENS Ande vila,
vishets och förstånds Ande,
råds och starkhets Ande,
HERRENS kunskaps
och fruktans Ande.
Han skall hava sitt välbe-
hag i HERRENS fruktan;
och han skall icke döma efter
som ögonen se eller skipa
lag efter som öronen höra.
Utän med rättfärdighet skall
han döma de arma och med
rättvisa skipa lag åt de öd-
mjuka på jorden. Och han
skall slå jorden med sin muns
stav, och med sina läppars
anda döda de ogudaktiga.
Rättfärdighet skall vara
bältet omkring hans län-
der och trofasthet bältet
omkring hans höfter.*

Jes. 11:1—5

Medmänsklighet är att se människovärdet

Det var en vanlig eftermiddag på parkeringen vid vår närbutik som det pep till i mobilen. Jag hörde att det var från Facebook. Tänkte kolla upp det med detsamma så att det inte lämnar, sen skulle jag springa in efter jäst och kardemumma till eftermiddags bullabak. Jag njuter av att barnen får komma hem till ett bulladoftande hem.

frågade Gud flera gånger om det nu är så viktigt att jag skriver, han svarade: Håll inte Jesus för dig själv! Två gånger. Jag tyckte faktiskt det var ett bra svar. Oavsett fast det är en kristen tidning man skriver för, så är det ju just detta som jag anser är viktigt idag; att vi inte ska hålla Jesus och vår tro för oss själva. Är det inte vår uppgift att dela med oss av vår tro?

Genom hur vi behandlar varandra som kristna, tror jag att vi kan nå ut till flera.

Jag heter då Isabella Mäenpää och är gift med Tomas. Vi har två fina barn och bor i Jakobstad. Jag bad om en man och en familj men blev välsignad med så mycket mer.

Människovärde

Jag tror att rubriken kom på grund av att jag jobbar med människor och även fått jobba en hel del på mitt eget värde som människa. Jag lärde mig inte mitt eget värde förrän jag var runt 27 år. Jag trodde man måste prestera och vara duktig. Sen insåg jag att man är älskad oavsett fast man inte tar på sej allt. Även älskad fast kroppen förändras, fast man blir arg, gör fel och inte är glad jämt.

Konstigt nog har jag inte haft några krav på andra, utan de lyckas ju. Tror man.

Jag har alltid jobbat med människor, jobbade flera år inom vården före vi fick barn. När Enya var baby skolade jag om mej, mitt intresse för att röra på sej och att få jobba med "friska" människor lockade. Sade upp mej från mitt tidigare arbete och startade eget.

"Hej Isabella! Jag söker med ljus och lykta efter en kvinna som kan skriva något till Sions jultidning. Är du den jag söker?" Något i den stilen, stod det i meddelandet.

Hur reagerar man då?

Första tanken var faktiskt nej, vad kan jag ha att dela med mej av? Duger verkligen jag? Andra tanken var bön. Tredje tanken var människovärde och medmänsklighet. Jag

Jag har lärt mej så enormt mycket på dessa 7 år. Jag har lärt mej att friska människor är mycket tuffare att jobba med när man inte vet diagnosen. Varför är ryggen så sjuk när det inte visar något på magnetröntgen eller på blodproven? Jag har lärt mig att se smärtan i ögonen, när ingen tror dem, men jag ser att de har ont. För jag vet vad smärta är. Och jag vet hur det känns när ingen tror.

Jag har lärt mej att lyssna. En gåva man behöver i mitt jobb.

Jag har även lärt mej att se människan, yta har inget med hälsa att göra. Mår inte själen bra kommer inte kroppen att orka. Du kan träna upp dej fysiskt och psykiskt men du kan inte leva på det. Det tar slut. För vi är alla bara människor. Vi behöver något mer för att överleva.

Empati – medmänsklighet, är att se människovärdet. Man lär sig att alla är vi samma skrot och korn.

Så människovärdet är inte i dina prestationer, dina kilon, din lön, eller ditt jobb. Du kan inte prestera för att bli en bättre människa eller en bättre version av dig själv. Jag förstår inte varför vi ska bli bättre versioner av oss själva, det finns inget sånt. Jag tror att vi kristna har att jobba på just detta. Jag anser att vi dömer varann utifrån vad vi jobbar med eller hur vi ser ut. Vi dömer varann efter vad vi ser på ytan. Jag skulle vilja ställa en fråga till dej. Har du tänkt, att istället för att döma eller baktala, att du skulle be för din medmänniska? Be om välsignelse? Oavsett om de bär korset i hjärtat eller inte. Vi är kallade till att be för varann.

Gud vill ju att vi alla ska bli frälsta och komma till himmelen, Jesus dog dessutom för alla människor, vilket betyder att vi har samma värde oavsett våra fel och brister. Det finns förlåtelse och nåd.

"Först och främst uppmanar jag till bön och åkallan, till förbön och tacksägelse för alla människor, för kungar och alla som har makt, så att vi kan leva ett lugnt och stilla liv, på alla sätt fromt och värdigt. Att det så är riktigt och behagar Gud, vår frälsare, som vill att alla människor ska räddas och komma till insikt om sanningen." (1 Tim. 2: 1-4)

Alla människor, hur många gånger nämner han inte ordet alla? Vi har som uppgift att be för dem som vi möter i vardagen. När du ber för en annan människa kan jag lova att Gud hör och han helar både i ditt hjärta och i hjärtat på människan du ber för. Vi ska behandla alla medmänniskor med Kärlek och ta med dem i bön. När vi inte kan hjälpa dem vidare ska vi ta hjälp av varann.

Kunde vi ha lägre tröskel och mindre fasad för varann? Jag önskar att vi vågar öppna upp våra församlingar mera. Bjuda in, kanske koka mat och ta in de som behöver få varm god mat i magen.

Vi ska tacka för vad vi fått och inte fått. Vi ska be för varann, inte mot varann. Vi ska prata med varann, inte om varann, och vi ska lära oss att varje människa vi möter är lika älskad av Gud som vi själva är. Gud hör bön.

Tack Gud att vi inte vet vad morgondagen för med sig. Tack för att du har lovat att vara med oss varje dag. Tack för att du ger oss det vi behöver. Välsigna våra församlingar, vårt land och vår regering.

Önskar er ett välsignat och fridfullt år 2021

Isabella Mäenpää

Julhälsningar från riksdagen

Det är snart tio år sedan jag fick förtroendet att verka som riksdagsledamot. Det har varit en intressant och intensiv period i mitt liv. En tid som påminner om en resa, där landskapet växlar från timme till timme. Jag har fått uppleva tjänandets glädje och har även haft möjligheten att möta och hjälpa många medmänniskor. Arbetet i riksdagens olika utskott har varit berikande.

Den största förändringen som uppdraget medfört är livet i offentligheten. Man är inte lika privat som tidigare, utan man är riksdagsledamot alla dagar, 7/24. Ibland får jag uppleva att jag kunnat påverka ärenden i en positiv riktning. Det känns bra. Sedan finns det ärenden som jag jobbat för, talat för, skrivit om, lämnat in motioner, men som ändå inte gått i den riktning jag önskat. Det är frustrerande. Min personlighet är sådan att jag gör det mesta med stort engagemang. Inom politiken får man också kämpa med det egna jaget. Ibland måste jag stanna upp och auditera mig själv, det vill säga rannsaka mitt innersta och lära från det som står i bibeln. *”Låt allt vad ni gör i ord eller handling ske i Herren Jesu namn och tacka Gud Fadern genom honom”* (Kol. 3:17).

Liksom i alla andra yrken och uppdrag har åren i riksdagens tjänst även bestått av mörkare dagar. Under de senaste tjugo åren har vårt samhälle sekulariserats väldigt snabbt. Allt fler kräver att kristendomen ska hållas separat

från politiken. Det märks tydligt i ateisternas och liberalernas agerande. Många röster höjs för att tron ska vara en privatsak, till och med att religionsfriheten skall begränsas.

Hur kan vi då få tillbaka inflytandet som kristen tro under gångna sekler betytt för vårt kära fosterland? Kristendomen har haft ett positivt inflytande på människors rättsmedvetande, på solidariteten med de svaga i samhället, synen på det okränkbara människovärdet, samt synen på man och kvinna och äktenskapet.

Paulus skriver i Romarbrevet 12:2 att vi inte ska anpassa oss efter denna världen. Där har vi sekulariseringens väsen i ett nötskal. Både det som sker i samhället i stort och det som sker i kristna sammanhang. Finns det risk för att vi godtar samma synsätt som den icke-troende omvärlden i olika frågor? Detta leder i så fall till att sekulariseringen breder ut sig och tystar varje avvikande åsikt.

Den brittiske filosofen och statsmannen Edmund Burke skrev redan på 1700-talet i sin bok, *Principles in Politics*, följande: ”Priset som goda människor får betala för sin likgiltighet för det offentliga livet är att bli styrda av onda människor”. Han lär ha tillagt ”Allt som behövs för att ondskan ska ha framgång är att goda människor inte gör någonting”.

Vad är då svaret på hur den kristna tron ska kunna påverka dagens samhälle? För det första får vi räkna med Gud. Utan Hans hjälp förmår vi ingenting, men Gud vill också att vi som kristna ska ta vårt ansvar, inte tuga. Det finns nämligen många andra starka livsåskådningar och politiska synsätt som strävar till att marginalisera kristendomen. Vi har en skyldighet att ge väl genomtänkta och klokt formulerade svar, utifrån den kristna tron, i de frågor som är aktuella. Petrus uppmanar oss *”att alltid vara beredda att svara var och en som begär att ni förklarar det hopp ni äger”* (1 Petr. 3:15).

”Låt allt vad ni gör i ord eller handling ske i Herren Jesu namn och tacka Gud Fadern genom honom”

En avgörande orsak till att jag gav mig in i politiken var att jag tror, att istället för att klaga över samhällsutvecklingen, bör vi ta vårt ansvar. Jag har ofta funderat på vilket sätt vi kan vara ett ljus i världen. Att vara troende innebär ju inte per automatik att man är bättre än andra. Vi har våra fel och brister, men det är viktigt att vara äkta, att vara sig själv.

Det ska också vara lätt att närma sig en kristen människa. Vi ska vara tillgängliga, ödmjuka och visa medmänsklighet. Det öppnar också för diskussioner, både om livet och om vad tron betyder. Jag har någon gång ställt frågan till mina kollegor: ”Varför tror ni att jag är kristen?” Jag brukar förklara att det inte är för att jag är bättre än andra, utan just därför att jag inser att jag inte är fullkomlig. Därför

behöver jag Kristus. Skulle jag vara perfekt skulle jag inte behöva Kristus och således inte heller kallas kristen. Detta har ofta öppnat upp för goda samtal. Jag har försökt uppehålla goda kontakter och upplever att många kolleger är goda vänner, trots att vi kan ha olika politiska åsikter. Det är en rikedom.

Jag är tacksam över att ha fått växa upp i ett kristet och tryggt hem. Min fru och min familj har varit mitt starka stöd. Vi känner också att många kristna bett för mig och Tina, det vill vi tacka för. Det är en stor välsignelse. Vi får be att vi alla bevaras i nåden och får krafter genom tron på vår Frälsare. Speciellt i en vardag som blir allt mer utmanande.

Profeten Jeremias budskap till judarna, som förts bort i den babyloniska fångenskapen, löd: *”Gör allt för att den stad jag har deporterat er till skall blomstra och be till Herren för den. Ty dess välgång är er välgång”* (Jer. 29:7).

Julens budskap vittnar i grunden om Guds trofasthet. Jesu födelse och hans försoningsverk visar oss vad Guds kärlek handlar om rent praktiskt. Modfällna människor får nytt hopp. Syndare får höra budskapet om att en Frälsare är född.

Jag tillönskar Er alla en Fridfull Jul och ett Välsignat Nytt År!

Peter Östman

Sions Missionstidning 2021

Sions Missionstidning utkommer med 11 nummer per år, 10 månadsnummer och Sions Jultidning. Tidningen är en missionerande andaktstidskrift som utges av LFF, Laestadianernas Fridsföreningars Förbund r.f.

LFF är ett samarbetsorgan för nio registrerade frids- och bönehusföreningar i Svensk-Finland. Ändamålet är att befrämja och utveckla kristlig missions- och väckelseverksamhet i enlighet med den Heliga Skrift och de evangelisk-lutherska bekännelseskriterierna. LFF upprätthåller också barn-, ungdoms- och familjearbete på sitt verksamhetsområde. Förutom verksamheten i hemlandet bedriver LFF missionsarbete bl.a. i Ryssland och Albanien. LFF upprätthåller också en radiokanal, Radio LFF, som sänder andaktsprogram och sammankomster i Jakobstadsregionen samt via hemsidan www.lff.fi.

Sions Missionstidning vill vara en aktiv kristen väckelse-tidning som på Bibelns grund stöder en kristen undervisning i dagens sekulariserade värld och stärker en sund kristen identitet hos unga och äldre.

Om Gud ger oss ett nytt år 2021, vill vi också ge fakta om vad som sker på det andliga området både inom närregionen och på globalt plan samt bidra till att öppna ögonen för olika destruktiva trender som påverkar dagens människor.

Missionstidningen sammanställs med hjälp av frivilliga medarbetare. Om du känner dig kallad att bidra praktiskt, med bildmaterial, intervjuer, vittnesbörd eller uppbyggande skrivelser kan du gärna kontakta redaktören eller någon i redaktionsrådet. I tidningen finns också möjlighet för tidningens läsare att delta med familjeannonser mot ett litet missionsbidrag.

Ge Sions Jultidning som julkänning
till vänner och bekanta!
Extra tidningar finns vid Bönehusen
och Missionsmagasinet

Kontonummer för stöd av LFF:s arbete

Du kan stöda LFFs arbete genom inbetalning till något av följande konton. Du väljer själv understödsområde och summa. Stöd gärna månatligen genom att göra en automatisk betalning från ditt konto.

FI36 5567 0720 0193 83 / OKOYFIHH
- LFF:s hemlandsmission. Ref.nr 33336
- LFF:s barnlägerv verksamhet. Ref.nr 8882
- Övriga bidrag: skriv text i textfältet

FI20 5567 0720 0800 05 / OKOYFIHH
- Stödning för ungdomsarbete. Ref.nr. 7773
- Stödning för familjearbete. Ref.nr. 123
Stödning för Richard Eklund Ref nr. 3874

FI57 5567 0720 1018 43 / OKOYFIHH
- Missionen i Ryssland. Ref.nr. 22224
- Missionen i Albanien. Ref.nr. 1119

FI86 1065 3000 2234 99 / NDEAFIHH
- Stödning för Vesa Pöyhtäri. Ref.nr13

LFF har insamlingstillstånd av Polisstyrelsen för stöd av förbundets verksamhet i Finland, Ryssland och Albanien, tillståndsnummer RA/2018/1091, beviljat fram till 31.12.2021.

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 37 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 390 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Norge 370 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Övriga 37 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:
info@forsberg.info
Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:
Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@tele2.se

Prenumerationer i Norge:
Sara Olsen, Borrassveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar
info@forsberg.info
Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturering
Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning
Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

Pohjolan Joulu 2020

Koronapandemian vuoksi joulun sanoma toivosta on ajankohtaisempi kuin koskaan aikaisemmin joululehtemme historiassa. Avainasemassa ovat nyt yksityiset kristityt; meidän halumme välittää lehden kautta evankeliumia sukulaisillemme, naapureillemme, työtovereillemme ja ystävillemme. Tule mukaan kuuluttamaan sanomaa Joulun Lapsesta!

Hinnat:
1-9 kpl 6,00 €/lehti + lähetyskulut
10-199 kpl 3,50 €/lehti (hintaa sisältää lähetyskulut)
200- kpl 3,00 €/lehti (hintaa sisältää lähetyskulut)

Tilaukset ja lisätiedot:
Lähetysyhdistys Rauhan Sana
puh. 040 752 0868
toimisto@lyrs.fi

Ett barn blir oss fött
Det folk som vandrar i mörk-
ret ska se ett stort ljus, över
dem som bor i dödsskuggans
land ska ljuset stråla fram.
Du förökar det folk som du inte gett
stor glädje. De ska glädjas inför dig
som man gläds under skördetiden,
som man jublar när man delar byte.
För du ska bryta deras bördors ok,
deras skuldrors käpp och deras
plågares stav, som på Midjans tid.
Ja, varje stövel buren i stridslarm
och varje mantel vältrad i blod ska
brännas upp och förtäras av eld.
För ett barn blir oss fött, en son
blir oss given. På hans axlar vilar
herradömet, och hans namn
är: Under, Rådgivare, Mäktig
Gud, Ewig Far, Fridsfurste.
Så ska herradömet bli stort
och friden utan slut över
Davids tron och hans rike.
Det ska befästas och stöd-
jas med rätt och rättfärdig-
het från nu och till evig tid.
Herren Sebaots lidelse
ska göra detta.

(Jes. 9)

